

באום הדגל

(בטקס הנפת דגל החיל, במחנה המטה הראשי בחזית איטליה, 3.4.45)

בריאדיר בנימין, קצינים, סמלים וחיללים זהו רגע גדול בתולדות
תנועת ההתנדבות בארץ; זהו רגע גדול בחיי העם העברי; זהו רגע גדול בחיי
האזרחים של כל אחד ואחד מכם - הרגע בו זכינו להניף את דגל העם היהודי,
דגל תנועת-השיחרור הציונית שלנו, בחזית שיחרור אירופה במלחמה העולמית
הזו מידי צורר עמנו ועוכר העולם - בחזית מלחמתנו על תקומת ישראל.
כל אחד ואחד מכם הניצבים כאן, כל אחד מאלה שנשארו בקו החזית, כל
אחד מחבריכם הפזורים ברחבי הזירה הזאת ובמזרח התיכון נשא את נפשו,
בהתנדבו לצבא, לראות את הדגל הזה מתנוסס מעל לראשו ומלווהו לקראת קרב.
כל אחד מכם במשך חמש שנות המלחמה הצדיע בלבו כלפי הדגל הזה, ראה אותו
תמיד בעיני רוחו מתנפנף לפניו. היום הזה זכינו להוציא את דגלנו מבית
הגנזים ולהניפו רם ונישא לעיני השמש.

בשבילנו - הדגל הזה, דגלה של החסיבה היהודית הלוחמת, סבול בדמם
של חמישה מיליונים יהודים באירופה שהובלו כשירות לסבך. הוא סבול בדמם
של לוחמי מלחמת יאוש ונבורה מעל חומת הגיסו - הן אותו, את הדגל הזה,
הם הגיסו ברגעי ההתפרצות האחרונה, הנואשת, הקדושה, הוא סבול בדם קרבנות
ההגנה שלנו בארץ שנפלו על שדות המולדת.
אנו מנימים אותו כנס נקמתנו באויב, כסמל לגאולת כבודם של אחינו
השחוסים, שלא יכלו להשיב מלחמה שעה, אנו מנימים אותו כמופת לתקומתנו,
כסמל המפעל אשר בשמו ולשמו התנדבתם ויצאתם למערכה, מפעל תקומת עמנו בארצו
והחזרת הממלכתיות הישראלית על כנה.

בשם של מיליוני לוחמי ישראל בכל זבאות הברית; בשם רבבות
מתנדבים מארץ-ישראל הפזורים בפלוגותיהם; בשם אחינו העומדים על המשמר
בארץ; לקידוש שם של מיליוני הקרבנות להאדרת שם ארצנו קבל עולם כולו;
כנס לקיבוץ גלויות, כאות אזעקה לעליה ולהעפלה לארץ, כנס כשורת הדרור
והתקומה, כאות שבו עתנו הנחרצת לא לשקום ולא לנוח עד ישוב ישראל וגאל
ארצו השדודה - אנו מרימים היום את הדגל הזה שנשלח לכם, אנשי החסיבה
היהודית הלוחמת, כמתנת ההסתדרות הציונית העולמית והישוב העברי בארץ.

יחי גם מלחמת ישראל בחזית!

יחי גם הגאולה של העם העברי בארצו!